

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 744/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 4206/2014 až sp. zn. Rvp 4218/2014, sp. zn. Rvp 4538/2014 až sp. zn. Rvp 4543/2014, sp. zn. Rvp 4545/2014 až sp. zn. Rvp 4563/2014, sp. zn. Rvp 5016/2014 až sp. zn. Rvp 5054/2014, sp. zn. Rvp 5546/2014 až sp. zn. Rvp 5575/2014, sp. zn. Rvp 5957/2014 až sp. zn. Rvp 5961/2014, sp. zn. Rvp 6364/2014 až sp. zn. Rvp 6370/2014, sp. zn. Rvp 6964/2014 až sp. zn. Rvp 7012/2014, sp. zn. Rvp 7418/2014 až sp. zn. Rvp 7419/2014, sp. zn. Rvp 7421/2014 až sp. zn. Rvp 7425/2014, sp. zn. Rvp 7428/2014 až sp. zn. Rvp 7430/2014, sp. zn. Rvp 8275/2014 až sp. zn. Rvp 8282/2014 a sp. zn. Rvp 9018/2014 až sp. zn. Rvp 9050/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Co 54/2014 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4206/2014), sp. zn. 6 Co 33/2014 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4207/2014), sp. zn. 6 Co 701/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4208/2014), sp. zn. 4 Co 580/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4209/2014), sp. zn. 4 Co 579/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4210/2014), sp. zn. 4 Co 578/2013 z 11. decembra 2013

(sp. zn. Rvp 4211/2014), sp. zn. 4 Co 577/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4212/2014), sp. zn. 4 Co 576/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4213/2014), sp. zn. 4 Co 546/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4214/2014), sp. zn. 4 Co 581/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4215/2014), sp. zn. 3 Co 3/2014 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4216/2014), sp. zn. 3 Co 674/2013 z 27. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4217/2014), sp. zn. 14 Co 481/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4218/2014), sp. zn. 6 Co 448/2013 z 25. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4538/2014), sp. zn. 9 Co 448/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 4539/2014), sp. zn. 8 Co 448/2013 z 17. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4540/2014), sp. zn. 14 Co 448/2013 z 31. júla 2013 (sp. zn. Rvp 4541/2014), sp. zn. 2 Co 359/2013 z 31. júla 2013 (sp. zn. Rvp 4542/2014), sp. zn. 14 Co 8/2014 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4543/2014), sp. zn. 3 Co 448/2013 z 28. júna 2013 (sp. zn. Rvp 4545/2014), sp. zn. 3 Co 444/2013 z 26. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4546/2014), sp. zn. 14 Co 444/2013 zo 7. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4547/2014), sp. zn. 8 Co 444/2013 zo 17. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4548/2014), sp. zn. 2 Co 356/2013 z 15. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4549/2014), sp. zn. 6 Co 444/2013 z 25. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4550/2014), sp. zn. 8 Co 445/2013 z 17. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4551/2014), sp. zn. 4 Co 409/2013 z 30. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4552/2014), sp. zn. 9 Co 445/2013 z 30. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4553/2014), sp. zn. 14 Co 445/2013 zo 7. januára 2014 (sp. zn. Rvp 4554/2014), sp. zn. 5 Co 444/2013 z 28. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4555/2014), sp. zn. 4 Co 408/2013 z 29. októbra 2013 (sp. zn. Rvp 4556/2014), sp. zn. 2 Co 354/2013 z 15. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4557/2014), sp. zn. 5 Co 442/2013 z 28. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4558/2014), sp. zn. 3 Co 442/2013 z 26. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4559/2014), sp. zn. 6 Co 442/2013 z 23. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4560/2014), sp. zn. 14 Co 441/2013 z 25. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 4561/2014), sp. zn. 5 Co 448/2013 z 28. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 4562/2014), sp. zn. 4 Co 412/2013 z 30. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 4563/2014), sp. zn. 9 Co 443/2013 z 30. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 5016/2014), sp. zn. 8 Co 442/2013 z 17. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 5017/2014), sp. zn. 5 Co 443/2013 z 31. júla 2013 (sp. zn. Rvp 5018/2014), sp. zn. 8 Co 443/2013 z 27. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5019/2014), sp. zn. 14 Co 443/2013 z 25. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 5020/2014), sp. zn. 4 Co 407/2013 z 30. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5021/2014), sp. zn. 2 Co 355/2013

z 15. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5022/2014), sp. zn. 6 Co 443/2013 z 23. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5023/2014), sp. zn. 3 Co 443/2013 z 26. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5024/2014), sp. zn. 9 Co 441/2013 z 30. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 5025/2014), sp. zn. 9 Co 442/2013 z 30. septembra 2013 (sp. zn. Rvp 5026/2014), sp. zn. 9 Co 444/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5027/2014), sp. zn. 14 Co 447/2013 zo 7. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5028/2014), sp. zn. 2 Co 358/2013 z 31. júla 2013 (sp. zn. Rvp 5029/2014), sp. zn. 4 Co 599/2013 z 29. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 5030/2014), sp. zn. 2 Co 523/2013 zo 17. februára 2014 (sp. zn. Rvp 5031/2014), sp. zn. 6 Co 635/2013 z 25. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 5032/2014), sp. zn. 8 Co 636/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5033/2014), sp. zn. 8 Co 634/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5034/2014), sp. zn. 8 Co 635/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5035/2014), sp. zn. 9 Co 666/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5036/2014), sp. zn. 9 Co 678/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5037/2014), sp. zn. 6 Co 697/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5038/2014), sp. zn. 6 Co 696/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5039/2014), sp. zn. 6 Co 695/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5040/2014), sp. zn. 6 Co 694/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5041/2014), sp. zn. 6 Co 693/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5042/2014), sp. zn. 6 Co 692/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5043/2014), sp. zn. 6 Co 670/2013 z 18. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5044/2014), sp. zn. 9 Co 684/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5045/2014), sp. zn. 9 Co 683/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5046/2014), sp. zn. 9 Co 682/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5047/2014), sp. zn. 9 Co 681/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5048/2014), sp. zn. 9 Co 680/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5049/2014), sp. zn. 9 Co 679/2013 z 20. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5050/2014), sp. zn. 11 Co 30/2013 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5051/2014), sp. zn. 6 Co 702/2013 z 29. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5052/2014), sp. zn. 5 Co 15/2014 z 16. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5053/2014), sp. zn. 5 Co 701/2013 z 30. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5054/2014), sp. zn. 2 Co 36/2014 z 27. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5546/2014), sp. zn. 8 Co 147/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5547/2014), sp. zn. 2 Co 103/2013 z 28. februára 2013 (sp. zn. Rvp 5548/2014), sp. zn. 8 Co 121/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5549/2014), sp. zn. 8 Co 129/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5550/2014), sp. zn. 2 Co 560/2013 z 27. januára 2014 (sp. zn.

Rvp 5551/2014), sp. zn. 2 Co 56/2013 z 20. februára 2013 (sp. zn. Rvp 5552/2014), sp. zn. 2 Co 54/2013 z 20. februára 2013 (sp. zn. Rvp 5553/2014), sp. zn. 6 Co 124/2013 z 31. mája 2013 (sp. zn. Rvp 5554/2014), sp. zn. 8 Co 123/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5555/2014), sp. zn. 8 Co 100/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5556/2014), sp. zn. 2 Co 81/2013 z 28. februára 2013 (sp. zn. Rvp 5557/2014), sp. zn. 8 Co 101/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5558/2014), sp. zn. 8 Co 69/2013 z 28. marca 2013 (sp. zn. Rvp 5559/2014), sp. zn. 4 Co 55/2013 z 26. marca 2013 (sp. zn. Rvp 5560/2014), sp. zn. 8 Co 67/2013 z 28. marca 2013 (sp. zn. Rvp 5561/2014), sp. zn. 8 Co 581/2013 z 19. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 5562/2014, sp. zn. Rvp 5566/2014, sp. zn. Rvp 5568/2014, sp. zn. Rvp 5569/2014, sp. zn. Rvp 5570/2014, sp. zn. Rvp 5571/2014, sp. zn. Rvp 5572/2014 a sp. zn. Rvp 5573/2014), sp. zn. 6 Co 118/2013 z 25. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5563/2014), sp. zn. 8 Co 70/2013 z 28. marca 2013 (sp. zn. Rvp 5564/2014), sp. zn. 14 Co 467/2013 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5565/2014), sp. zn. 8 Co 120/2013 z 30. apríla 2013 (sp. zn. Rvp 5567/2014), sp. zn. 14 Co 6/2014 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5574/2014), sp. zn. 14 Co 5/2014 z 20. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5575/2014), sp. zn. 8 Co 164/2013 z 27. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5957/2014), sp. zn. 2 Co 76/2014 zo 17. februára 2014 (sp. zn. Rvp 5958/2014), sp. zn. 2 Co 20/2014 z 27. januára 2014 (sp. zn. Rvp 5959/2014), sp. zn. 8 Co 165/2013 z 27. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5960/2014), sp. zn. 8 Co 112/2013 z 27. augusta 2013 (sp. zn. Rvp 5961/2014), sp. zn. 2 Co 69/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6364/2014), sp. zn. 14 Co 590/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6365/2014), sp. zn. 14 Co 589/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6366/2014), sp. zn. 14 Co 588/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6367/2014), sp. zn. 14 Co 587/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6368/2014), sp. zn. 14 Co 586/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6369/2014), sp. zn. 14 Co 581/2013 z 30. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6370/2014), sp. zn. 2 Co 140/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6964/2014), sp. zn. 3 Co 53/2014 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6965/2014), sp. zn. 3 Co 57/2014 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6966/2014), sp. zn. 3 Co 58/2014 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6967/2014), sp. zn. 3 Co 59/2014 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6968/2014), sp. zn. 3 Co 60/2014 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6969/2014), sp. zn. 3 Co 61/2014 z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6970/2014), sp. zn. 3 Co 62/2014

z 27. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6971/2014), sp. zn. 9 Co 50/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6972/2014), sp. zn. 5 Co 155/2014 z 17. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6973/2014), sp. zn. 5 Co 163/2014 z 17. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6974/2014), sp. zn. 9 Co 77/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6975/2014), sp. zn. 9 Co 51/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6976/2014), sp. zn. 9 Co 73/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6977/2014), sp. zn. 9 Co 74/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6978/2014), sp. zn. 9 Co 75/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6979/2014), sp. zn. 9 Co 76/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6980/2014), sp. zn. 5 Co 29/2014 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 6981/2014), sp. zn. 2 Co 118/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6982/2014), sp. zn. 2 Co 136/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6983/2014), sp. zn. 2 Co 137/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6984/2014), sp. zn. 2 Co 138/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6985/2014), sp. zn. 2 Co 139/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6986/2014), sp. zn. 2 Co 141/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6987/2014), sp. zn. 2 Co 142/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6988/2014), sp. zn. 2 Co 143/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6989/2014), sp. zn. 2 Co 81/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6990/2014), sp. zn. 2 Co 82/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6991/2014), sp. zn. 2 Co 73/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6992/2014), sp. zn. 5 Co 160/2014 z 17. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6993/2014 a sp. zn. Rvp 7011/2014), sp. zn. 5 Co 162/2014 z 17. marca 2014 (sp. zn. Rvp 6994/2014), sp. zn. 2 Co 85/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6995/2014), sp. zn. 2 Co 84/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6996/2014), sp. zn. 2 Co 83/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6997/2014), sp. zn. 2 Co 45/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6998/2014), sp. zn. 2 Co 144/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 6999/2014), sp. zn. 2 Co 145/2014 z 24. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7000/2014), sp. zn. 5 Co 85/2014 z 17. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7001/2014), sp. zn. 2 Co 117/2014 z 28. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7002/2014), sp. zn. 11 Co 18/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7003/2014), sp. zn. 11 Co 20/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7004/2014), sp. zn. 11 Co 19/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7005/2014), sp. zn. 11 Co 16/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7006/2014), sp. zn. 11 Co 23/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7007/2014), sp. zn. 11 Co 22/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7008/2014), sp. zn. 11 Co 21/2014 z 21. februára 2014 (sp. zn.

Rvp 7009/2014), sp. zn. 5 Co 164/2014 z 17. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7010/2014), sp. zn. 5 Co 165/2014 z 17. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7012/2014), sp. zn. 3 Co 88/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7418/2014), sp. zn. 3 Co 87/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7419/2014), sp. zn. 3 Co 83/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7421/2014), sp. zn. 3 Co 92/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7422/2014), sp. zn. 3 Co 91/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7423/2014), sp. zn. 3 Co 90/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7424/2014), sp. zn. 3 Co 89/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7425/2014), sp. zn. 4 Co 119/2014 z 4. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7428/2014), sp. zn. 9 Co 142/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 7429/2014), sp. zn. 14 Co 571/2013 z 10. februára 2014 (sp. zn. Rvp 7430/2014), sp. zn. 3 Co 40/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8275/2014), sp. zn. 8 Co 116/2014 z 6. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8276/2014), sp. zn. 5 Co 166/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8277/2014), sp. zn. 6 Co 138/2014 z 27. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8278/2014), sp. zn. 14 Co 702/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8279/2014), sp. zn. 14 Co 701/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8280/2014), sp. zn. 14 Co 692/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8281/2014), sp. zn. 4 Co 655/2013 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 8282/2014), sp. zn. 6 Co 135/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9018/2014), sp. zn. 2 Co 421/2014 z 30. mája 2014 (sp. zn. Rvp 9019/2014), sp. zn. 3 Co 3/2014 z 31. januára 2014 (sp. zn. Rvp 9020/2014), sp. zn. 3 Co 120/2014 z 30. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9021/2014), sp. zn. 3 Co 125/2014 z 30. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9022/2014), sp. zn. 3 Co 126/2014 z 30. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9023/2014), sp. zn. 3 Co 127/2014 z 30. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9024/2014), sp. zn. 6 Co 86/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9025/2014), sp. zn. 6 Co 124/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9026/2014), sp. zn. 6 Co 125/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9027/2014), sp. zn. 6 Co 126/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9028/2014), sp. zn. 6 Co 127/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9029/2014), sp. zn. 6 Co 128/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9030/2014), sp. zn. 6 Co 129/2014 z 25. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9031/2014), sp. zn. 14 Co 80/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9032/2014), sp. zn. 14 Co 84/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9033/2014), sp. zn. 14 Co 85/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9034/2014), sp. zn. 14 Co 86/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9035/2014), sp. zn. 14 Co 87/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9036/2014), sp. zn. 14 Co 88/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn.

Rvp 9037/2014), sp. zn. 14 Co 89/2014 z 24. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9038/2014), sp. zn. 2 Co 271/2014 z 14. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9039/2014), sp. zn. 2 Co 272/2014 zo 14. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9040/2014), sp. zn. 2 Co 146/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9041/2014), sp. zn. 2 Co 165/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9042/2014), sp. zn. 2 Co 263/2014 zo 14. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9043/2014), sp. zn. 2 Co 269/2014 zo 14. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9044/2014), sp. zn. 2 Co 270/2014 zo 14. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9045/2014), sp. zn. 2 Co 273/2014 zo 14. apríla 2014 (sp. zn. Rvp 9046/2014), sp. zn. 6 Co 153/2014 z 27. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9047/2014), sp. zn. 6 Co 152/2014 z 27. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9048/2014), sp. zn. 6 Co 151/2014 z 27. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9049/2014) a sp. zn. 6 Co 87/2014 z 27. marca 2014 (sp. zn. Rvp 9050/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4206/2014 až sp. zn. Rvp 4218/2014, sp. zn. Rvp 4538/2014 až sp. zn. Rvp 4543/2014, sp. zn. Rvp 4545/2014 až sp. zn. Rvp 4563/2014, sp. zn. Rvp 5016/2014 až sp. zn. Rvp 5054/2014, sp. zn. Rvp 5546/2014 až sp. zn. Rvp 5575/2014, sp. zn. Rvp 5957/2014 až sp. zn. Rvp 5961/2014, sp. zn. Rvp 6364/2014 až sp. zn. Rvp 6370/2014, sp. zn. Rvp 6964/2014 až sp. zn. Rvp 7012/2014, sp. zn. Rvp 7418/2014 až sp. zn. Rvp 7419/2014, sp. zn. Rvp 7421/2014 až sp. zn. Rvp 7425/2014, sp. zn. Rvp 7428/2014 až sp. zn. Rvp 7430/2014, sp. zn. Rvp 8275/2014 až sp. zn. Rvp 8282/2014 a sp. zn. Rvp 9018/2014 až sp. zn. Rvp 9050/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4206/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 14. apríla 2014, 16. apríla 2014, 2. mája 2014, 12. mája 2014, 19. mája 2014, 26. mája 2014, 11. júna 2014, 27. júna 2014, 11. júla 2017 a 28. júla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 54/2014 z 31. januára 2014, sp. zn. 6 Co 33/2014 z 29. januára 2014, sp. zn. 6 Co 701/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 4 Co 580/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 4 Co 579/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 4 Co 578/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 4 Co 577/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 4 Co 576/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 4 Co 546/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 4 Co 581/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 3 Co 3/2014 z 31. januára 2014, sp. zn. 3 Co 674/2013 z 27. decembra 2013, sp. zn. 14 Co 481/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 448/2013 z 25. septembra 2013, sp. zn. 9 Co 448/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 8 Co 448/2013 z 17. septembra 2013, sp. zn. 14 Co 448/2013 z 31. júla 2013, sp. zn. 2 Co 359/2013 z 31. júla 2013, sp. zn. 14 Co 8/2014 z 20. januára 2014, sp. zn. 3 Co 448/2013 z 28. júna 2013, sp. zn. 3 Co 444/2013 z 26. augusta 2013, sp. zn. 14 Co 444/2013 z 7. januára 2014, sp. zn. 8 Co 444/2013 z 17. septembra 2013, sp. zn. 2 Co 356/2013 z 15. augusta 2013, sp. zn. 6 Co 444/2013 z 25. septembra 2013, sp. zn. 8 Co 445/2013 z 17. septembra 2013, sp. zn. 4 Co 409/2013 z 30. augusta 2013, sp. zn. 9 Co 445/2013 z 30. septembra 2013, sp. zn. 14 Co 445/2013 z 7. januára 2014, sp. zn. 5 Co 444/2013 z 28. augusta 2013, sp. zn. 4 Co 408/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. 2 Co 354/2013 z 15. augusta 2013, sp. zn. 5 Co 442/2013 z 28. augusta 2013, sp. zn. 3 Co 442/2013 z 26. augusta 2013, sp. zn. 6 Co 442/2013 z 23. augusta 2013, sp. zn. 14 Co 441/2013 z 25. novembra 2013, sp. zn. 5 Co 448/2013 z 28. augusta 2013, sp. zn.

4 Co 412/2013 z 30. septembra 2013, sp. zn. 9 Co 443/2013 z 30. septembra 2013, sp. zn.
8 Co 442/2013 z 17. septembra 2013, sp. zn. 5 Co 443/2013 z 31. júla 2013, sp. zn.
8 Co 443/2013 z 27. augusta 2013, sp. zn. 14 Co 443/2013 z 25. novembra 2013, sp. zn.
4 Co 407/2013 z 30. augusta 2013, sp. zn. 2 Co 355/2013 z 15. augusta 2013, sp. zn.
6 Co 443/2013 z 23. augusta 2013, sp. zn. 3 Co 443/2013 z 26. augusta 2013, sp. zn.
9 Co 441/2013 z 30. septembra 2013, sp. zn. 9 Co 442/2013 z 30. septembra 2013, sp. zn.
9 Co 444/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 14 Co 447/2013 z 7. januára 2014, sp. zn.
2 Co 358/2013 z 31. júla 2013, sp. zn. 4 Co 599/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn.
2 Co 523/2013 z 17. februára 2014, sp. zn. 6 Co 635/2013 z 25. novembra 2013, sp. zn.
8 Co 636/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn. 8 Co 634/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn.
8 Co 635/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn. 9 Co 666/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn.
9 Co 678/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 697/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn.
6 Co 696/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 695/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn.
6 Co 694/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 693/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn.
6 Co 692/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 670/2013 z 18. decembra 2013, sp. zn.
9 Co 684/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 9 Co 683/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn.
9 Co 682/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 9 Co 681/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn.
9 Co 680/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn. 9 Co 679/2013 z 20. decembra 2013, sp. zn.
11 Co 30/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 6 Co 702/2013 z 29. januára 2014, sp. zn.
5 Co 15/2014 z 16. januára 2014, sp. zn. 5 Co 701/2013 z 30. decembra 2013, sp. zn.
2 Co 36/2014 z 27. januára 2014, sp. zn. 8 Co 147/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn.
2 Co 103/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 8 Co 121/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn.
8 Co 129/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 Co 560/2013 z 27. januára 2014, sp. zn.
2 Co 56/2013 z 20. februára 2013, sp. zn. 2 Co 54/2013 z 20. februára 2013, sp. zn.
6 Co 124/2013 z 31. mája 2013, sp. zn. 8 Co 123/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn.
8 Co 100/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 Co 81/2013 z 28. februára 2013, sp. zn.
8 Co 101/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 8 Co 69/2013 z 28. marca 2013, sp. zn.
4 Co 55/2013 z 26. marca 2013, sp. zn. 8 Co 67/2013 z 28. marca 2013, sp. zn.
8 Co 581/2013 z 19. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 118/2013 z 25. apríla 2013, sp. zn.
8 Co 70/2013 z 28. marca 2013, sp. zn. 14 Co 467/2013 z 20. januára 2014

(sp. zn. Rvp 5565/2014), sp. zn. 8 Co 120/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 14 Co 6/2014 z 20. januára 2014, sp. zn. 14 Co 5/2014 z 20. januára 2014, sp. zn. 8 Co 164/2013 z 27. augusta 2013, sp. zn. 2 Co 76/2014 z 17. februára 2014, sp. zn. 2 Co 20/2014 z 27. januára 2014, sp. zn. 8 Co 165/2013 z 27. augusta 2013, sp. zn. 8 Co 112/2013 z 27. augusta 2013, sp. zn. 2 Co 69/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 14 Co 590/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 14 Co 589/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 14 Co 588/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 14 Co 587/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 14 Co 586/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 14 Co 581/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 2 Co 140/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 3 Co 53/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 3 Co 57/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 3 Co 58/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 3 Co 59/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 3 Co 60/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 3 Co 61/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 3 Co 62/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 9 Co 50/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 5 Co 155/2014 zo 17. marca 2014, sp. zn. 5 Co 163/2014 zo 17. marca 2014, sp. zn. 9 Co 77/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 9 Co 51/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 9 Co 73/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 9 Co 74/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 9 Co 75/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 9 Co 76/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 5 Co 29/2014 z 31. januára 2014, sp. zn. 2 Co 118/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 136/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 2 Co 137/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 2 Co 138/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 2 Co 139/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 2 Co 141/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 142/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 143/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 81/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 82/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 73/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 5 Co 160/2014 zo 17. marca 2014, sp. zn. 5 Co 162/2014 zo 17. marca 2014, sp. zn. 2 Co 85/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 84/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 83/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 45/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 2 Co 144/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 2 Co 145/2014 z 24. februára 2014, sp. zn. 5 Co 85/2014 zo 17. februára 2014, sp. zn. 2 Co 117/2014 z 28. februára 2014, sp. zn. 11 Co 18/2014 z 21. februára 2014, sp. zn. 11 Co 20/2014 z 21. februára 2014, sp. zn. 11 Co 19/2014 z 21. februára 2014, sp. zn. 11 Co 16/2014 z 21. februára 2014, sp. zn. 11 Co 23/2014 z 21. februára 2014, sp. zn. 11 Co 22/2014 z 21.

februára 2014, sp. zn. 11 Co 21/2014 z 21. februára 2014, sp. zn. 5 Co 164/2014 zo 17. marca 2014, sp. zn. 5 Co 165/2014 z 17. marca 2014, sp. zn. 3 Co 88/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 3 Co 87/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 3 Co 83/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 3 Co 92/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 3 Co 91/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 3 Co 90/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 3 Co 89/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 4 Co 119/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. 9 Co 142/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 14 Co 571/2013 z 10. februára 2014, sp. zn. 3 Co 40/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 8 Co 116/2014 z 6. marca 2014, sp. zn. 5 Co 166/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 6 Co 138/2014 z 27. marca 2014, sp. zn. 14 Co 702/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 14 Co 701/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 14 Co 692/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 4 Co 655/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 6 Co 135/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 421/2014 z 30. mája 2014, sp. zn. 3 Co 3/2014 z 31. januára 2014, sp. zn. 3 Co 120/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 3 Co 125/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 3 Co 126/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 3 Co 127/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 86/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 124/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 125/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 126/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 127/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 128/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 129/2014 z 25. apríla 2014, sp. zn. 14 Co 80/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 14 Co 84/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 14 Co 85/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 14 Co 86/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 14 Co 87/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 14 Co 88/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 14 Co 89/2014 z 24. marca 2014, sp. zn. 2 Co 271/2014 zo 14. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 272/2014 zo 14. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 146/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 2 Co 165/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 2 Co 263/2014 zo 14. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 269/2014 zo 14. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 270/2014 zo 14. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 273/2014 zo 14. apríla 2014, sp. zn. 6 Co 153/2014 z 27. marca 2014, sp. zn. 6 Co 152/2014 z 27. marca 2014, sp. zn. 6 Co 151/2014 z 27. marca 2014 a sp. zn. 6 Co 87/2014 z 27. marca 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobcu v právnych veciach vedených Okresným súdom Bratislava I, Okresným súdom Bratislava III, Okresným súdom Bratislava IV, Okresným súdom Bratislava V, Okresným súdom Pezinok a Okresným súdom Malacky (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresných súdov v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorých sú okresné súdy zároveň tými orgánmi súdnej moci, ktoré sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobili. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej jednotlivých žalobných návrhoch doručených okresným súdom a vychádzajúce z jej nesúhlasu spočívajúceho v tom, že „... *súd, ktorý poškodil sťažovateľa, má byť súdom, ktorý rozhodne o náhrade tejto škody...*“, okresné súdy vyhodnotili ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tieto súdy a v ďalšom postupe rozhodli o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok za vznesené námietky zaujatosti v sume 66 €, a to „*podľa položky č. 17 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov zákona, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb.*“.

Proti tomuto postupu okresných súdov sa sťažovateľka bránila v odvolacom konaní pred krajským súdom dôvodiac inter alia aj tým, že «*... upovedomenie sťažovateľa obsiahnuté v žalobe nebolo... možné posúdiť ako vznesenie námietky zaujatosti v zmysle ust. §15a OSP, pretože dané upovedomenie neobsahuje také prvky, ktoré by mohli napĺňať zákonom definované náležitosti námietky zaujatosti sudcu (§15a ods. 3 OSP, „na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne“)*». Tým, že krajský súd na základe sťažovateľkou podaných odvolaní rozhodnutia okresných súdov potvrdil, podľa jej názoru „*... neposkytol súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite... dezinterpretoval skutkový stav, ignoroval tvrdenia sťažovateľa a nesprávne aplikoval ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, všetko z dôvodu, že sťažovateľ nepodal námietku zaujatosti a v podanom odvolaní... výslovne uviedol, že jeho podanie nepredstavuje námietku zaujatosti podľa ust. § 15a OSP.*“.

Porušenie svojich označených práv sťažovateľka teda nachádza v postupe krajského súdu, ktorý podľa jej názoru „(i) rozhodol nad rámec zverenej právomoci; (ii) rozhodol bez návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; (iii) svoje rozhodnutie oprel o neexistujúce právne skutočnosti; (iv) svoje rozhodnutie formuloval na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybných aplikácií a interpretácie práva, (v) svojím rozhodnutím porušil bez uvedenia dôvodov ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR.“. Podľa názoru sťažovateľky mal teda krajský súd napadnuté uznesenia založiť na nesprávnom právnom posúdení jej návrhov predostretých v podaných žalobách ako námietok zaujatosti, hoci tieto podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Zároveň krajský súd svojím postupom konal v rozpore so samotným prejavom vôle sťažovateľky a jej výslovnej požiadavky, aby „... vo veci náhrady škody nerozhodoval súd, ktorý škodu spôsobil“.

Sťažovateľka v rámci svojej širšej argumentácie „... napáda aj legitímnosť cieľa vyrubovať súdny poplatok za podanie, ktoré nie je námietkou zaujatosti... Námietku zaujatosti totiž podľa § 15a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. uplatniť iba voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. To je podstatná obsahová náležitosť, bez splnenia ktorej logicky nemôže ísť o námietku zaujatosti. Ak sa uplatňuje procesné podanie smerujúce k rozhodnutiu o prikázaní veci inému súdu podľa § 12 ods. 1 OSP z dôvodu, že jeho sudcovia sú vylúčení, nemožno takéto podanie považovať za námietku zaujatosti, pretože nesmeruje výlučne proti sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, ale smeruje proti všetkým sudcom príslušného súdu. V dôsledku toho nie je potrebné osobitne rozhodovať o zaujatosti sudcu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, ale sa spolu rozhoduje o jednom prípadne viacerých dôvodoch pochybnosti o nezaujatosti u všetkých sudcov príslušného súdu, z ktorých len jeden má prejednávať a rozhodovať vec... Je... úplne neprípustné, aby sa o vylúčení všetkých sudcov rozhodovalo na základe umelo vyrobenej námietky zaujatosti, keďže tá môže ipso facto smerovať iba proti sudcovi, ktorá má vec prejednať a rozhodnúť.“.

Sťažovateľka sa domnieva, že predostretou argumentáciou sa jej podarilo dostatočne spochybniť nielen legalitu, ale aj „... prípadnú legitimitu cieľa spoplatnenia podania smerujúceho k delegácii z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov (vylúčenie nastáva vždy zo zákona, súdy ho iba deklarujú, tak v námietke zaujatosti (sudcu, ktorý má vec rozhodnúť a prejednať), ako aj v prikázaní veci inému súdu (všetkých sudcov príslušného súdu)“. Na podporu svojej argumentácie sťažovateľka načrtla ústavnému súdu aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v jeho jednotlivých rozhodnutiach a taktiež rozhodovacia prax iných všeobecných súdov nižšieho stupňa ako napr. Krajského súdu v Žiline, taktiež v jeho konkrétnych rozhodnutiach a dožadovala sa právneho posúdenia jej argumentácie v súlade s predostretou judikatúrou všeobecných súdov.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa užho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.B K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajského súdu

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. IV. ÚS 78/03).

Ústavný súd je súdnym orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy). Túto ochranu poskytuje aj základným právam účastníkov v konaní o ich veci pred súdmi (všeobecnými) alebo pred inými orgánmi Slovenskej republiky v prípadoch ustanovených zákonom. Tieto práva vyplývajú z ústavnoprosesných princípov konania pred uvedenými orgánmi (čl. 46 až čl. 50 ústavy) a patrí medzi ne aj právo každého na rozhodnutie jeho veci tým sudcom, ktorého určuje zákon.

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav veci a aké skutkové zistenia a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (m. m. I. ÚS 13/00, II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom nie je chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné (m. m. I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd

a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (m. m. I. ÚS 19/02).

Sťažovateľka svoje sťažnosti založila v podstatnom najmä na skutočnosti, že okresné súdy nesprávne posúdili jej žalobné návrhy, ktorých súčasťou boli aj upovedomenia o skutočnostiach týkajúcich sa okresných súdov, ktoré majú v jej právnych veciach rozhodovať a súčasne sú orgánmi, ktoré svojimi nesprávnymi úradnými postupmi spôsobili sťažovateľke škodu, pričom jej upovedomenia nemožno posúdiť ako námietky zaujatosti pre nesplnenie náležitostí vyplývajúcich z § 15a OSP. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd napadnutými rozhodnutiami, ktorými v odvolacom konaní potvrdil prvostupňové rozhodnutia okresných súdov o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané námietky zaujatosti, porušil ňou označené práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože (ako vyplýva z jej písomných podaní) v konaniach pred okresnými súdmi, ako aj z odvolaniach proti prvostupňovým rozhodnutiam, sťažovateľka námietku zaujatosti nevzniesla. Práve naopak, sťažovateľka očakávala/predpokladala, že dôjde nielen k vylúčeniu jednotlivých sudcov okresných súdov, ale celkovo, že jednotlivé právne veci/spory budú prikázané iným vecne príslušným okresným súdom v obvode pôsobnosti krajského súdu.

Podľa § 14 ods. 1 OSP sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Podľa § 15 OSP ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu... Podľa § 15a ods. 1 OSP účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Odôvodnenia napadnutých uznesení krajského súdu sú podľa názoru ústavného súdu zrozumiteľné a akceptovateľné, krajský súd v napadnutých rozhodnutiach primerane reagoval na námietky sťažovateľky uvedené v odvolaniach proti prvostupňovým rozhodnutiam okresných súdov. Okresné súdy určili výšku súdneho poplatku „*podľa*

položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov“ a tiež vec správne právne posúdili podľa príslušných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Okresné sudy a krajský súd tvrdenia uvádzané sťažovateľkou v odôvodneniach svojich rozhodnutí vyhodnotili tak, že v okolnostiach posudzovaných vecí išlo o námietku zaujatosti, pričom tento postup ústavný súd považuje za zákonný a ústavne akceptovateľný, pretože miera interpretácie a aplikácie do úvahy prichádzajúcich ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevybočuje z limitov základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. dohovoru. Skutočnosť, že všeobecné sudy neakceptovali sťažovateľkinu interpretáciu dotknutých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ešte sama osebe nezakladá porušenie sťažovateľkou označených práv. Z pohľadu ústavného súdu je podstatné to, či okresné sudy a krajský súd ústavne súladným spôsobom interpretovali a aplikovali na vec vzťahujúce sa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a zákona o súdnych poplatkoch.

Takisto nie je žiadny dôvod na prehodnocovanie námietok sťažovateľky, ktoré súvisia s tým, že nemal byť vyrubený súdny poplatok za námietku zaujatosti v tomto konaní, pretože vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje na jej zákonnú povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti (m. m. II. ÚS 124/2011), na čo poukazoval aj krajský súd v odôvodnení svojich napadnutých rozhodnutí.

K námietke sťažovateľky spočívajúcej v rozdielnosti prístupu iných všeobecných súdov v skutkovo totožných veciach (pozri bod 3) ústavný súd pripomína svoj ustálený právny názor, z ktorého vyplýva, že mu neprislúcha zjednocovať in abstracto judikatúru všeobecných súdov, a suplovať tak poslanie, ktoré zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b)] zveruje práve Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (resp. jeho plénu a kolégiám), keď mu okrem iných priznáva aj právomoc zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov

(m. m. I. ÚS 17/01, IV. ÚS 267/05). Práve plénum a kolégiá Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú oprávnené odstraňovať nejednotnosť výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov tak, aby sa chránili okrem iného aj legitímne očakávania účastníkov súdnych konaní. Ústavný súd však vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvôľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody. Keďže ale ústavný súd v prípade napadnutých rozhodnutí krajského súdu prejav svojvôle, resp. zjavnej neodôvodnenosti nezistil, nepovažoval v daných prípadoch argumentáciu sťažovateľky za spôsobilú na to, aby len na jej základe bolo možné napadnuté rozhodnutia krajského súdu hodnotiť ako ústavne neakceptovateľné a neudržateľné.

Ústavný súd zároveň v tejto súvislosti taktiež poukazuje na svoj právny názor, podľa ktorého právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) *Beian v. Rumunsko* (č. 1) zo 6. decembra 2007 vyplýva, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). K rozdielnej judikatúre prirodzene dochádza aj na úrovni najvyššej súdnej inštalácie. Z hľadiska princípu právnej istoty je ale dôležité, aby najvyššia súdna inštalácia pôsobila ako regulátor konfliktov judikatúry a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach. Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi všeobecné súdy a ústavný súd, ktorý je definovaný ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti však nie je možné odvodiť

postavenie ústavného súdu ako orgánu, ktorého úlohou by bolo zjednocovať stanoviská najvyššieho súdu (m. m. I. ÚS 199/07, II. ÚS 273/08, IV. ÚS 331/09, III. ÚS 197/2011), ako aj rozhodovaciú prax všeobecných súdov (m. m. I. ÚS 199/07, I. ÚS 18/08, II. ÚS 152/2011).

Ústavný súd preto dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia krajského súdu ako odvolacieho súdu sú ústavne akceptovateľné a ich odôvodnenie je dostatočné, nevybočujúce z limitov čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. To, že sa sťažovateľka s názorom krajského súdu nestotožňuje, neznamená, že došlo aj k porušeniu jej označených práv podľa ústavy a dohovoru. Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené (obdobne III. ÚS 498/2014, I. ÚS 310/2014, I. ÚS 309/2014, II. ÚS 468/2014, I. ÚS 446/2013, III. ÚS 402/2013 či III. ÚS 462/2013).

II.C K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami krajského súdu

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Toto ustanovenie však nebráni právu štátu prijímať zákony, ktoré považuje za nevyhnutné, aby upravil užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom alebo zabezpečil platenie daní alebo iných poplatkov alebo pokút.

Ústavný súd po preskúmaní napadnutých uznesení krajského súdu dospel k záveru, že z ich odôvodnení nemožno vyvodiť nič, čo by signalizovalo, že by mohlo dôjsť k neprípustnému zásahu do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a do práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, keďže krajský súd

v posudzovaných prípadoch ústavne konformným spôsobom interpretoval a aplikoval príslušné právne normy.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutými rozhodnutiami krajského súdu a základným právom podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 1 dodatkového protokolu neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala možnosť vysloviť porušenie týchto práv po prijatí sťažností na ďalšie konanie, v dôsledku čoho pri predbežnom prerokovaní sťažností sťažovateľky aj v tejto ich časti odmietol ako zjavne neopodstatnené podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností sťažovateľky bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v podaných sťažnostiach (napr. návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2014